

NOTAT

Dato: 16. august 2018

Opfølgning på sag nr. 16: Aftale mellem Region Hovedstaden og Region Sjælland

Forretningsudvalget har behandlet sag nr. 16, Aftale mellem Region Hovedstaden og Region Sjælland på udvalgets møde den 14. august 2018.

Forud for regionsrådets behandling af sagen på regionsrådets møde den 21. august 2018 ønskes et notat, der bekræfter lovligheden af en aftale, hvor ydelser fx sælges under DRG-taksten.

Administrationen kan oplyse, at grundlaget for regionernes mellemregionale afregning er fastsat i bekendtgørelse nr. 290 af 16. april 2018 om regioners betaling for sygehusbehandling ved en anden regions sygehusvæsen.

Af bekendtgørelsens §3, under generelle bestemmelser, fremgår regionernes hjemmel til at afregne til en værdi under DRG taksten:

”1. Regioner betaler for patienters behandling ved en fremmed regions sygehusvæsen efter bestemmelserne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse gælder for patienter, for hvem bopælsregionen eller opholdsregionen skal betale for behandling ved en anden regions sygehusvæsen i medfør af reglerne i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling og befordring m.v.

§ 2. Betalinger efter § 1 afregnes månedsvis bagud.

§ 3. Bestemmelserne om beregning og betaling for patienters behandling ved fremmede regioners sygehusvæsen kan i konkrete tilfælde fraviges ved aftaler mellem de pågældende regioner.”

Link til den fulde bekendtgørelse:

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=200636#idd84cf10a-7400-4dd1-a8cb-d96901b64bcc>

Regionernes sygehusbehandling for andre regioners borgere er tæt reguleret i sundhedslovgivningen, og aftalefriheden i betalingsbekendtgørelsens § 3 er begrænset af

de grundlæggende forvaltningsretlige principper om, at offentlige myndigheder ikke uden særskilt hjemmel må tilstræbe fortjeneste henholdsvis, at offentlige myndigheder skal handle økonomisk forsvarligt.

Det er derfor administrationens vurdering, at en regions anvendelse af en anden regions sygehuse mod afregning i overensstemmelse med betalingsbekendtgørelsen ikke kan anses for et udbudspligtigt køb af tjenesteydelser. Dette udgangspunkt gælder også, når betalingens størrelse er konkretiseret i en aftale, der fraviger bekendtgørelsens standardtakster, men i øvrigt respekterer de nævnte retsgrundsætninger.